

[Bjørn Poulsen]

folkningen er med til at betale, at de har råd til at have den bolig. Når en eller anden person lægger 10.000 kr. på bordet og køber et hus til ½ mill. kr. og så trækker renterne fra, fordi han tilfældigvis har råd til det, synes jeg, det er groft at sige, at han har gjort noget særligt. Men lige så snart der skal penge til den almennyttige boligsektor, skal hr. Keld Andersen nok råbe op; så er det frygteligt at tænke sig, at skatteydere skal betale til disse lejere i almennyttigt boligbyggeri – ja, det er frygteligt.

Jeg har nogle enkelte spørgsmål angående et par af lovforslagene. Der er nogle ting, jeg har studset lidt over, ikke mindst i det lovforslag, der omhandler kollegier og driftsstøtteordninger. Der står meget smukt, at huslejerne så vidt muligt skal fastsættes efter de uddannelsessøgendes gennemsnitsindkomst. Nu har jeg efterhånden lidt svært ved at finde ud af, hvad en uddannelsessøgendes gennemsnitsindkomst er, men er det det, man kan få i lån og stipendier, synes jeg, det lyder meget fornuftigt, men ud fra hvilken procent f. eks.? Er det 15, 20 eller 25 pct. af den normale indkomst, man skal have? Eller hvad er det? Og skal der så være ens huslejer, eller skal der være en forskel, alt efter om et kollegium er politisk efter boligministerens mening, eller om de er flinke og rare og ikke gør noget, de ikke må?

Hvad angår de to forslag fra kommunisterne, er vi positive over for dem begge. Der er nok nogle enkelte ting i beslutningsforslaget, vi vil diskutere, men det er der ikke mulighed for, når vi kun har så kort tid til at behandle så mange forslag.

Vi mangler efter min mening totalt det, som også socialdemokratiet har snakket så meget om, nemlig ligestilling mellem ejere og lejere. Der er nogle bitte, bitte små tiltag, men de er altså meget, meget små. Vi mangler et tiltag for at få spekulationen ud af byggeriet. I spørgsmålet om behovet for byfornyelse og boligforbedring og i spørgsmålet om beboerdemokrati er der nogle små tiltag, men de er altså virkelig meget små. Endelig kunne det være rart for en enkelt gangs skyld at se et lovforslag, socialdemokratiet har været med til at lave, hvori der er bare en lille bitte smule visioner. Der er efterhånden så langt fra tanke til handling i det, vi ser fra socialdemokratiet, at man faktisk ikke kan være det bekendt.

### Kaj Hansen (DKP):

Regeringens 7 boliglovsforslag, som vi behandler nu, samt ligningslovsforslaget og forslaget om fastsættelse af lejeværdien i egen bolig, som vi behandlede i går, må ses som et led i regeringens indkomstpølitik.

De skal vel tjene til at mildne luften for de klippede får. Men jeg tror ikke, at disse love vil gøre det lettere at nå frem til en overenskomstløsning, som er tilfredsstillende for arbejderne, og som de kan acceptere. Her bliver det nok arbejderklassens egen kraft og styrke, der bliver afgørende for de resultater, der kan opnås.

Disse lovforslag udmærker sig ikke først og fremmest ved det, der står i dem, men i særdeleshed ved det, der mangler. Det kommer allerede til udtryk i forslaget til lov om boligbyggeri. Dette forslag må være en dyb skuffelse ikke mindst for fagbevægelsen, set i lyset dels af den boligpolitiske hvidbog, dels af det oplæg til en ny boligpolitik, som den socialdemokratiske regering kom med i maj 1978. Dengang proklamerede man, at det almennyttige byggeri skulle øges til 9.000 boliger årlig samt 1.200 boliger for uddannelsessøgende. Endvidere bebudede man en ny finansieringsordning. Selv om det var noget uklart, hvordan finansieringen skulle gennemføres, lå det helt klart, at formålet var at bringe lejen ned i nybyggeriet.

I det forslag, vi nu har fået, er disse ting helt droppet. Der skal stadig væk kun bygges 7.000 almennyttige boliger årlig, og den nuværende finansieringsordning skal fortsætte.

Forslaget indeholder en ny form for aftrapning af rentesikring. Aftrapningen skal nu ske ved, at rentebetalingen hvert år skal øges med den procentvise stigning i reguleringspristallet eller lønindekset.

Jeg kan undre mig noget over, at lønindekset er taget med. Hvis reguleringspristallet stiger mere end lønindekset, er der jo tale om et reallønsfald. Forudsætter regeringens politik, at reallønnen skal falde? Er denne regulering nu bedre end den nuværende ordning, hvor huslejestigningen på grund af aftrapning ikke må være mere end 7 kr. pr. m<sup>2</sup> årligt? Ja, hvis der bliver tale om et reallønsfald, ellers ikke. Men jeg tillader mig at gå ud fra, at det ikke skal være tilfældet.

Regulering efter reguleringspristallet vil være en dårligere ordning efter de beregnin-